

DVD-V-063-P

PRVI PRILOG HTV

Kratko: Borci «Oluje» na velikom slavlju. Portret zapovjednika «Gromova»
Zvonko Peternel kratko govori o svojim borcima.

NOVI PRILOG HTV – Dvor na Uni

SLIKA: **TEKST:**

Kadrovi Dvora na Uni, Dva su srušena mosta, ubijeni civili, to su srpski hrv. tenkovi u gradu. vojnici ostavili bježeći pred hrv. vojskom. Dvor i hrv. Grupica civila. granica uz Unu pod potpunom je kontrolom hrv. vojske. U čišćenju hrv. vojnici su spasili preostale mještane i pripadnike Plavih kaciga.

U KADRU: HV časnik

«U kontaktu sa pripadnicima UNPROFOR-a saznali smo da su srpske paravojne formacije povele sa sobom dio njihovih pripadnika a isto tako da su im pokupili kompletno naoružanje i sredstva veze.»

SLIKA: **TEKST:**

Hrv. vojnici na ulici. Izviđači samoborske brigade munjevito su reagirali.

U KADRU: Hrv. časnik u automobilu

«Išli smo ih tražit', našli smo ih. Dvezli smo se sa njihova 2 borna vozila ovde i sve je proteklo bez problema.»

SLIKA:

TEKST:

Hrvatska zastava i Policija je poslije podne ušla u Dvor na Uni i odzoom na hrv. vojнике. uspostavit će graničnu postaju i preuzeti brigu za civile.

NOVI PRILOG HTV – Sisak – «Oluja»

Dolazak boraca, oduševljeni narod, borci na tenku. Dva prekrasna borca.

U KADRU:

Prvi: «Pozdrav svim mamama i prvoj TS! Nađemo se u Vukovaru!» Drugi: «_ _ _ Mi smo svoj posao odradili, a dalje ćemo vidjeti jel' tak'?'»

I dalje veselje na ulici.

NOVI PRILOG HTV – Sunja

SLIKA + TON:

Montirano na muziku. Snimci boraca u svim situacijama, kako su na straži, obilaze selo, ranjeni, na straži, komanda – Praljak, pod svjetлом svijeće, na odmor, pod punom ratnom spremom, vjenčanje u odori. Praljak – pozdrav zastavi, zatim poznata muzika i kadrovi boraca na terenu.

NOVI PRILOG HTV

SLIKA + TON:

«Sunjska brigada» Ivice Kozarića – spot

NOVI PRILOG HTV Sunja 21. 9. 1991.

SLIKA + OFF:

Crkva u Sunji. Zvonik još stoji. Krov granatiran kao i okolne zgrade. Snimatelj sa vojnicima voze se kroz selo. Dolaze do baze. Dva vojnika odlaze na položaj. Snimatelj sa njima. Naši vojnici na straži kraj velikog polja, gdje bi mogli sletjeti srpski snajperisti. Avioni su viđeni, zato sada hrvatska vojska čuva to mjesto. U II. sv. ratu su Nijemci već koristili ovo polje. Sa oružjem koji imaju mogu obraniti polje, a još čekaju i puškomitrailjez. U daljini na polju se vide napušteni konji. Borci u bazi gdje se odmaraju i pričaju. (u selu)

Čuje se povremena pucnjava. Zatim Sunja, čuje se granata. Ranjenik na nosilima, otpremaju ga vozilom hitne pomoći, te zbrinjavaju u ambulanti. Radio postaja Sunja. U nekoj privatnoj kući razgovaraju vojnici i civili.

NOVI PRILOG

SLIKA + TON:

Emisija o vojnoj krajini, o njezinom povijesnom značenju. Mirko Valentić, ravnatelj instituta za suvremenu povijest govori da je vojna krajina u Hrvatskoj, iz koje su pobunjeni Srbi u svom separatizmu nastojali izvući naslov za svoju neku kvazi državu, bila jedinstvena pojava u povijesti Europe. Nikada Europa u svojoj povijesti nije imala nešto slično.

U KADRU: Dr. Milan Krunk iz instituta

«Početak stvaranja slavonske i hrvatske vojne krajine pada od 16. st. negdje sredinom 16. st. počinje ta preobrazba od vojno-krajiškog obrambenog prostora u stvaranje nove bojne institucije. Već pola stoljeća tko brani tu granicu, taj granični prostor? Hrvati uz pomoć zapadnih saveznika. Sad počinje stvaranje vojne institucije na tom prostoru, vojske, vojne vlasti. Vojna vlast je u graničnim

utvrdama. Stvara čitav jedan vojni ustroj vojne vlasti na tom prostoru. Tko opet brani taj prostor? Taj prostor opet brane u najvećem dijelu i brojčano Hrvati. To su hrvatski haramije, pješaci, hrvatski konjanici, husari. Tu je vojska Štajeraca, Nijemaca, čak španjolske čete dolaze u Slavoniju da bi branile taj prostor. Dakle vidite, čitav stogodišnji Hrvatsko-protuturski obrambeni rat nose u 85-90 % brojčanih snaga Hrvati. Jest da oni koji zapovijedaju, pogotovo, pogotovo kapetani i različiti generali jesu većinom Nijemci, zbog toga što Njemačke zemlje financiraju novčano tu obranu Hrvatske. Ali, ona vojnička sila koja brani taj prostor, to su Hrvati. Kada počinje naseljavanje? Iza toga vremena. Zapravo tek 1606. kada je definitivno međunarodnim državnim ugovorom stvorena nova ravnoteža slila između Osmanskog carstva i Austrijske carevine. Unutar toga je i Hrvatsko kraljevstvo. Jest da su to ostaci ostataka hrv. kraljevstava. Tek sada u tom vremenu počinje preseljavanje novog žiteljstava, Vlaha, Krajiških Vlaha. Kažemo Krajiških Vlaha zato što taj narod ulazi u službu Krajiške obrane tih prostora, gotovo 100 godina nakon početka stvaranja obrambenih granica, stvaranja vojne Krajine. I onda je to taj postupni dugotrajni proces koji traje od početka do kraja 17. st. do tog vremena nema govora o Vlasima u hrv. vojsci. Možemo govoriti o Nijemcima i Španjolcima i Mađarima, ali ne o Vlasima. Gdje su Vlasi u to vrijeme? S druge strane barikade, na drugoj strani granice, na Turskoj strani. Oni pljačkaši koji su u sustavu Osmanskog carstva, njihovih vojski...»

U KADRU: Mirko Valentić

«U to vrijeme ona se još zove Krajina kapetanijskog tipa, dakle nema pukovnija, tada su to samo kapetanije, ona ide od Drave do Jadranskog mora, točno od Virovitice do Karlobaga. To je njena crta, crta 17. st. odnosno 16. i 17. st. oslobođenjem hrv. zemalja krajem 17. st. nastaje nova krajina, nastaje moderan krajina, sada pretvorena u golemu kasarnu. To je izvor, dakako bečkoj monarhiji, izvor najjeftinijih i dobro izvježbanih carskih vojnika. 18. i 19. st. je sada krajina pukovnijskog tipa, a njena je zadaća biti čuvarica teritorijalne

cjelokupnosti zemalja habsburške monarhije. Dakle, krajišnici 18. i 19. st. sudjeluju sada na svim tim velikim ratištima austrijske monarhije, europskim ratištima». Nakon povlačenja iz Rusije,iza 1812. g. napokon je hvalio hrv. vojnike kao najhrabrije i najžilavije. Već je tijekom 18. st. provedena modernizacija vojne krajine u Hrvatskoj. Sve njene pukovnije, a bilo ih je 11, dobile su prvi put svoje vojne odore. U 19. st. te su uniforme prilagođene linijskom načinu ratovanja. Bilo je to vrijeme kada je cijela krajina u Hrvatskoj postala najveća vojarna u Europi.

U KADRU: Mirko Valenić

«Krajišnici su najprije slobodni seljaci, ali su u isto vrijeme vojnici... Znači da su dužni zauzvrat caru dati vojnu službu. To je njihova zadaća... U 19. st. u Hrvatsko-slavonskoj vojnoj krajini imamo 42 % srpskog pučanstva, dakle bivših Vlaha koji dolaze u vojnu krajину u 16. st. i 17. st. Vlaha pravoslavne vjere. 58 % su autohtoni Hrvati. Godine 1869. bez petrovaradinske pukovnije bilo je u vojnoj krajini u hrv. 452 916 Hrvata i 302 795 Srba. U godini razvojačenja 1873. kada je petrovardinska pukovnija vraćena hrv.-slav. Krajini, primjerice u Petrinji živjelo je pet puta više Hrvata nego Srba, u Brodu gotovo deset puta više Hrvata. Čak je i u Petrovardinu bilo gotovo tri puta više hrv. pučanstva... 1881. g. kada je vojna krajina nestala, nije se ujedinila sa kneževinom Srbijom, nego se ujedinila sa banskom Hrvatskom, dakle sa kraljevinom Hrvatskom.» Alexander Buczynski govori kako su krajišnici zapravo stalno okrenuti prema Zagrebu, tj. prema zapadu i falsifikat je govoriti o srpskoj krajini, osobito zato što sam Knin nikada nije bio sastavni dio hrvatsko-slavonske vojne krajine. No od trenutka spajanja s civilnom hrvatskom državom 1881. pokreće se srpska imperijalna svijest i pokušava područje vojne krajine, ali i puno više od toga proglašiti etničkim pa i državnim Srpskim prostorom. To pokazuje etnografska karta tzv. srpskih zemalja iz 1895. koja na području od Soluna do rijeke Raše ne nailazi niti jednog Hrvata. Poseban primjer je i karta srpskih državnih pretenzija . prvi falsifikat u svezi s vojnom krajinom: prva knjiga o vojnoj krajini, koju je

1875. napisao Franc Vaniček, u srpskom prijevodu obavljenom 6 godina poslije nosi naslov «Istorija vojničke krajine» ili «Istorija Vascelog srpskog naroda s ove i one strane Dunava, Save, Une, Vrbasa tako i Primorja.

U KADRU: Valentić

«1939. g. kada je stvorena banovina Srba u Hrvatskoj protiv hrv. države. I tada su Srbi napravili svoj projekt koji se zvao srpska krajina, kao rješenje srpskog pitanja u Banovini hrvatskoj... Razlika između srpske pobune protiv hrv. države 1939. i 1990/91. je samo u tome što je glavni grad srpske krajine prema ondašnjoj karti i projektu trebao biti Bihać, a danas je, kao što znate, do jučer trebao biti Knin.

NOVI PRILOG Sunja, 24. 9. 1991.

SLIKA + TON:

«Sirovina», granatirani i porušeni stambeni objekti. Snimci posljedica razaranja izvana i unutar kuća. Hrv. vojnici i poneki civil na ulicama, obilaze svoje uništene domove. Vojnici na traktoru. Rijeka Sunja i bunkeri uz rijeku.

NOVI PRILOG HTV, Sunja

SLIKA + TON:

Željeznička postaja u Sunji, pod snijegom, prva linija bojišnice.

U KADRU: Miro Srnec

«Pa ovdje slike same mogu pokazati šta se događalo. Ovdje je bilo jedno od najvećih uporišta naših, neobranjivost Sunje je bila, u biti, na ovom terenu. Ja mislim da je njihov cilj bio zauzeti tu prugu, cestu koja bi ih skroz sa Srbijom, takoreći povezala, ali eto, nisu nikako to uspjeli uraditi... Vagoni, koliko su nas štitili, toliko su nam i odmagali, jer oni su mogli doći skroz do vagona i,

takoreći, kamenjem nas gađati. A u vagonima je bilo žito, jedan od glavnih ciljeva im je bio uzeti to žito, tako da u početku sami su išli po žito, ali naravno nisu mogli, onda su kasnije na jedan način slali žene i djecu da idu po žito. Naravno, mi nismo pucali na te žene i djecu, mi smo takav narod... Oni su na sve pucali: civile, vojsku, žene, djecu....» 80 % Sunje je uništeno, ali nikada nije osvojena i mnogi kažu da je Sunja mali Vukovar. U vrijeme sistematskog razaranja Sunje znalo je na grad pasti i do 3 000 granata dnevno, ali život je tekao. Većina stanovnika, i žene, ostali su na rodnome pragu. Tijekom rata sve je radilo: liječnik, škola, trgovine, elektra... Onaj tko je imao davao je onome tko nema. Mihovil Žarinčić, gradonačelnik govori o poslijeratnoj fazi obnove i izgradnje. Zdravko Kuljanac došao je iz Banja Luke s još oko 700 ljudi koji su smješteni na novooslobođeno područje Sunje. Postoji problem zapošljavanja, ostali uvjeti su u redu. Božo Pinjuh, župnik iz okolice Kotor-Varoša govori o križnom putu svoga naroda. Đuro Čeak govori o tome kako su počeli čuvati skelu još dok nisu bile postavljene barikade, ali je stigla dojava da bi skelu mogli dići u zrak. Skelu su morali sačuvati jer je ona bila prozor u svijet, u tome su i uspjeli. Marijan Hajduković govori o poginulom sinu i unucima koji oca zapravo nisu ni upoznali. Blaža Srnec u uniformi kazuje kako nikada nije pomislila napustiti Sunju. Stjepan Košković priča kako 1991. i 1992. u Sunji nisu održavali nastavu već su s djecom putovali preko Save, skelom. Škola je bila na prvoj liniji obrane, imala je 20 direktnih pogodaka. Nastava je počela 1992/93. nakon što su omogućeni uvjeti (grijanje itd.). Škola sada ima 420 učenika, oko 200 su izbjeglice. Snimci razaranja crkvenog tornja i dr. objekata u gradu. Na radio postaji se prisjećaju ratnih vremena i uvjeta.

NOVI PRILOG HTV, Ana Mudrić o «Bljesku»

SLIKA : TEKST:

Vojnici u predgrađu, 1svibnja 1995. hrv. su snage bile u potpunosti pucnjava i detonacije. spremne stati na kraj teroru. U 5 i 30 h počela je vojno – redarstvena akcija Bljesak za potpuno oslobođanje zapadne Slavonije.

SLIKA + TON:

Časnik HV-a i plava beretka govore o bezuvjetnoj predaji JNA.

U KADRU: U stožeru HV-a časnik pri telefonu govori
«Gospodine ministre, došao je pukovnik Ulhese (?). Kompletni sastav srpske vojske s bijelom zastavom se želi predati bezuvjetno».

AUDIO 1 NA KAZETI 63

Franjo Tuđman

«Ovom i ovakvom pobjedom Hrvatska je dokazala pobunjenim hrvatskim Srbima, a i međunarodnim čimbenicima da ima oružanu silu koja je kadra osloboditi sva još okupirana područja ako se to ne ostvari na miran način u suradnji s Međunarodnom zajednicom.»

NOVI PRILOG HTV

SLIKA: TEKST:

Autocesta, povratnici na Za samo 36 sati na tom je prostoru uspostavljena ruševinama svojih civilna vlast republike Hrvatske. Za promet je domova, radnici na otvorena autocesta i željeznička pruga za zapadnu

krovovima.

Slavoniju. Nakon 4 godine prognani Hrvati vratili su se svojim domovima, spaljenim, srušenim, opljačkanim. Danas je slika sasvim drugačija: prognanici postaju povratnici, obnavljaju se cijela naselja...

NOVI PRILOG HTV «Bljesak» nad zapadnom Slavonijom

SLIKA:

TEKST:

Mjesta zap. Slavonije, Zapadna Slavonija i svi hrvatski Vukovari, svak' na skinuta ploča svoj način važni, bez kojih se ne može gospodarski, «Republika srpska politički, psihološki, čekali su svoj trenutak. S krajina», tenkovi UN-a, UMPROFOR-om ili bez njega. S podrškom ogrnutom vojnici u šumi i na u plašt nemoći i neznanja, licemjerja, trgovine polju, na tenkovima, s interesima ili bez njih.... minobacačima, ranjeni u kolima hitne pomoći.

SLIKA:

TEKST:

Vozilo s tragovima krvi Rezolucije, dogovori i sporazumi donosili su na koje je pucano, olakšanje, ali i neizvjesnost. Otvaranjem autoceste «granica» republike činilo se da je krenulo. Otvaranje žile kucavice srpske krajine, vojnici značilo je početak postupne obnove i povratak na ulicama u šumi. Kulminacija srpskog nepoštivanja mirovnog dogovora je razbojnički čin 28. 4. ove godine pri

kojem su poginuli četvorica građana te zatvaranje auto-ceste za promet. Isto vrijedi i za cestu Pakrac-Požega koja je nažalost mjesto posljednje tragedije. Tamo su pobunjeni Srbi pucali na osobno vozilo prilikom čega je jedna osoba teško ranjena, a druga oteta. Cesta Pakrac- Požega, bez ovog napada, dosad bilježi čak 34 slična koja su dosad rezultirala s 13 mrtvih civila. 63-godišnji Austrijski državljanin, civil, ubijen je iz zasjede. Na osobno vozilo pucano je sa 160 metaka i dvije rakete. Neposredno prije toga i jedan je stanovnik Pakraca ubijen iz zasjede.

U KADRU: Mladen Lacković, pomoćnik MUP-a RH

«Srbi na okupiranim područjima upozoravani su u posljednje vrijeme u nekoliko navrata na moguće posljedice provokacija i izazivanja incidenata koji su za posljedice imali i ljudske žrtve. Ne vjerujem da bi i jedan država mogla dulje tolerirati takve postupke i Hrvatska je zajedno s međunarodnom zajednicom pokušavala riješit situaciju, no bezuspješno. Stoga je jutros u 5 h počela akcija redarstvenih snaga RH kojoj je svrha osigurati slobodan promet i spriječiti terorističke napade na putnike na dijelu ceste Zagreb – Lipovac.»

U KADRU: Brigadir Ivan Tolj, načelnik PU MORH-a

«Naše su snage u kasnim poslijepodnevnim satima izvršile uspješan prodor i to na pravcu Novske i Gradiške prema Okučanima i na određenim sektorima nalaze se u izravnoj vatrenoј vezi. Pokušaj prodora oklopnih i mehaniziranih postrojbi iz Bosanske Gradiške uspješno je spriječen.»

KADRU: Jasenovac, Vladimir Milanković, načelnik PU Sisačko – Moslovačke
«Naše postrojbe, odnosno redarstvene snage MUP-a kontroliraju to područje. Srpske terorističke skupine su se izvukle jednim dijelom, jednim dijelom su uklonjene. Spomen u Jasenovcu je srušen i to koriste kao opravdanje za napad

na naše gradove. Evo, ja sam se upravo vratio s tog područja i spomenik je neoštećen, to se može i pogledati uskoro tako da ono što oni koriste u svoje propagandne svrhe nema nikakvu osnovu.»

SLIKA: TEKST:

Prikazuje neoštećeni Ane Mudrić, akcija redarstvenih snaga ograničenog, spomenik, zatim ploču lokalnog karaktera radi uspostave sigurnosti sprovodi «republika srpska se od jutros i na širem Pakračkom i Lipičkom krajina» za koju području. Kao što se i očekivalo, neprijatelj je od Milanković kaže da su nemoći užvraćao projektilima po Pakracu, Lipiku i uklonili s auto – ceste u okolnim mjestima. Vijest o oslobođanju Jasenovca blizini Rajića, ta je cesta koju je objavio Srpski radio na okupiranom području, sada slobodna i pod a potvrdila glasnogovornica Susan Manual, kontrolom redarstvenih obradovala je građene koji su s puno dostojanstva i snaga MUP-a.

bez panike akciju pratili u zaklonima ili stanovima.

SLIKA: TEKST:

Građani iščekuju u zaklonima kraj akcije. Pred kraj prvog dana redarstvene snage dospjele su na prilaze Okučanima, središtu i simbolu pobune i terorizma u zapadnoj Slavoniji. Panika među teroristima.

SLIKA:

Tenkovi pred Okučanima.

U KADRU: Pukovnik Lazo Babić

«Dejstva se vode jutros od 5 i 30. Trpimo snažnu artiljerijsku vatru. Ratujemo od jutros. Ja pozivam ovde narod srpske Slavonije da se sve što je sposobno da nosi pušku, da uzme pušku i da ide na liniju da branimo ovaj prostor.

SLIKA: Srpski civili u nekom selu.

TEKST: Beogradskog izvjestitelja, žestoki i koordinirani napadi hrvatske vojske na zapadnu Slavoniju nastavlju se i danas. Ustaške snage prodiru sa svih strana. Domobrani i ustaše napali su goloruk srpski narod. Gdje je tu takozvana mirna integracija?

SLIKA: Kolona automobila i traktora srpske izbjeglice.

TEKST: Beogradskog novinara, rat u zapadnoj Slavoniji se nastavlja. Prema nepotpunim informacijama sa oko 300 000 ustaša napada se zapadna Slavonija. Prema nekim informacijama i također nepotvrđenim, presječen je put prema Okučanima. Kolone izbjeglica prelaze u Republiku srpsku.

U KADRU: Radovan Karadžić
«Nitko ne treba da ima zabludu da se mi ne smemo braniti zajedno. Branit ćemo se zajedno jer smo mi jedan narod. Napad Hrvatske na srpsku krajину samo može ubrzati naš proces ujedinjavanja srpske krajine.»

NOVI PRILOG Sky News

SLIKA: Na karti bivše Jugoslavije.

TEKST: U bivšoj se Jugoslaviji ponovno upalio ratni plamen. Općije je rat više nego neizbjegjan, a možda čak i

sadašnji mogući odnos siguran. Zapadna Slavonija, područje kroz koje hrvatskih i srpskih prolazi auto-cesta Zagreb – Beograd najmanja je od vojnih snaga.

tri enklave pod zaštitom snaga UN-a koje sačinjavaju samoproglašenu srpsku mini državu Krajinu. To je i samo žarište hrvatske vojne kampanje. Hrvatska je vojno nadmoćnija. U usporedbi s pobunjenim hrvatskim Srbima hrvatska vojska ima dvostruko više ljudi na terenu. Hrvati također imaju znatno više teškog oružja i ako se u to uključe i tenkovi. No vojna bi se ravnoteža promijenila u slučaju da se u sukob uključe i bosanski Srbi. Srbi bi u tom slučaju bili brojčano slabiji, no imali bi mnogo više teškog oružja od Hrvata. To znači, da unatoč njihovom uvjerenju, nije sigurno da bi hrvatska snaga bila pobjednička u slučaju novog rata radi ponovne integracije krajinskih Srba. Lord Owen drži da je stanje vrlo ozbiljno, da će doći do ujedinjenja bosanskih i hrvatskih Srba, a položaj UN-a u Hrvatskoj i Bosni bit će znatno otežan. Ne uvjerimo li hrvatsku vladu da povuče svoje snage i ne zauzme cestu Zagreb – Beograd, koja do sad bila u srpskim rukama, te da ne zauzima područja, naći ćemo se u velikoj nevolji, Owen međutim gubi iz vida činjenicu da je riječ o suzbijanju terorizma.

NOVI PRILOG HTV «Bljesak»

SLIKA: **TEKST:**

Tenkovi u Okučanima, u centru grada. Vojnici pobunjeni Srbi su odgovorili terorističkim topničkim postavljaju Hrvatsku zastavu. U svojoj nemoći da zadrže prođor hrv. redarstvenika, napadima na hrv. gradove – Novu Gradišku, Pakrac, Karlovac i Sisak, a u nekoliko hrvatskih gradova oglašena je opća opasnost. 2. 5. 1995., Okučani.

U KADRU: Hrvatski redarstvenik

«To je veliki teritorij tako da je bilo dosta napora, bilo je i pješačenja ove postrojbe i preko 20 km da bi ušla u ovaj grad, a raspoloženje, možete i sami znati, nakon tri i pol godine, Okučani su ponovno pod hrvatskom kontrolom. Pobunjeni četnici su pružili otpor jučer cijeli dan, cijelu noć i jutros, al' su vidjeli da su naše postrojbe daleko jače tako da su bili prisiljeni na povlačenje preko Save. Naš odnos prema civilima, možete ovdje vidjeti, nijedan civil u ovome gradu nije povrijeden, ni srpske ni hrvatske nacionalnosti, jer to su sve građani republike hrvatske, tj. hrvatski državljanini koji imaju pravo da budu u ovom gradu, tako da će s njima biti postupano kao prema građanima republike Hrvatske preko civilnih struktura.»

SLIKA: **TEKST:**

Hrvatski vojnici na Ulazeći za tenkovima postrojba hrvatske vojske u zarobljenom tenku, centar Okučana, uočili smo napuštene kuće i pred razna obilježja (zastava, njima grupe civila, uglavnom građana srpske slike) srpske države, nacionalnosti koji nisu pobegli u zbjegovima prema most i nasipi na njemu. Bosni, a naoružani i pobunjeni Srbi, koji se pored žestokog otpora nisu mogli suprotstaviti nezaustavljivim hrvatskim snagama, razbjegali su se

glavom bez obzira. O tome svjedoči i zarobljeni srpski tenk, vozilo milicije 'srpske' države i dr.

SLIKA:

TEKST:

Bombardirani objekti i vatrogasci na mjestu obranu zapadne Slavonije prihvate oružja, propali su gašenja požara. Poginuli u prvom pokušaju. Nastavljeno je razbijanje civili u Zagrebu pokraj terorističkih skupina koje su se povukle na Psunj. U automobila i tramvajske 14 h su počeli pregovori o predaji posljednje veće pruge. Dopremanje skupine naoružanih Srba koja se nalazi na području ranjenika u bolnicu. Pakrac. Hrv. vlada dala je nalog ministarstvu Tuđman u posjetu pomorstva, prometa i veza da se auto – cesta Zagreb – ranjenicima. Kardinal Lipovac otvorи sutra, a za nekoliko dana, čim prije, Franjo Kuharić u željeznička pruga Zagreb – Vinkovci. U nemoći da posjetu ranjenicima. zaustave napredak hrv. snaga. Teroristi su bombardirali Pakrac, Karlovac, Novsku, Zagreb.

U KADRU:

Peter W. Galbraith

«Dopustite mi da kažem u vezi s napadima u hrvatskoj: bili su to napadi raketama 'Orkan' s područja koje nadziru Srbi, koje su sadržavale kasetne bombe. Kasetne bombe imaju samo jednu svrhu, a to je ubiti što više ljudi. Baciti ih na središte jednog Europskog grada znači imati namjeru ubiti mnogo ljudi. Bio je to zao i sramotan čin koji predstavlja potencijalno opasnu eskalaciju rata.»

NOVI PRILOG HTV, Željko Raić, Okučani

SLIKA + TON:

U gradu su pripadnici redarstvenih snaga i to RH. Srpski civili u skupini pred jednom zgradom svjedoče da se prema njima nije ružno postupalo, nisu im prijetili. Željko Valčić iz Jasenovca izvješćuje kako je ministar unutarnjih poslova Ivan Jarnjak simbolično otvorio postaju Jasenovac. Policijska postaja Jasenovac je prva na bivšem okupiranom hrv. teritoriju. 3. 5. 1995., Stara Gradiška

SLIKA:

TEKST:

Most, zakloni, vojnici i hrvatska zastava.

Nakon više od tri i pol godine hrvatski barjak ponovno se vijori kraj mosta na rijeci Savi između stare i Bosanske Gradiške. Oslobođena su sela Čolac, Gređani, Vrbovljani, Novi Varoš, Donji Varoš, Gornji Varoš, Uskoci i mjesto Stara Gradiška. Cijela lijeva obala rijeke Save od Jasenovca do Stare Gradiške i dalje nizvodno, koja je bila u rukama pobunjenih Srba, sada je pod nadzorom hrvatskih vlasti. U Staroj Gradiški ostalo je nekoliko civilnih osoba prema kojima su oslobođitelji bili vrlo korektni jamčeći im sigurnost života i imovine.

SLIKA + TON:

Dan nakon one u Jasenovcu, otvorena je policijska postaja i u Okučanima. Tako je započela uspostava civilne vlasti. Ali, teroristi se ne mire s porazom.

U KADRU: Milan Martić

«Za ovo što je Tuđman napravio prema vama ovdje, protumjeru, mi smo bombardovali sve njihove gradove: i Sisak više puta, i Karlovac, i Zagreb i jučer i danas. To je napravljeno radi vas. Danas je i uslijedio ultimatum: ukoliko budu i dalje napadali naše snage u okruženju, posle toga tućemo i dalje Zagreb, razaramo njihove gradove. Posle toga su molili da se prestane tući Zagreb, da će pustiti naše ljude, ono što vas najviše zanima.» Srpski vojnik: «Kako smo mi u stanju da dajemo ultimatume? Njih ima 50 000, a naših 5 000.» Martić: «Mi smo sad u stanju da dajemo taj ultimatum i to su pristali odmah. Ja bih bio sretan da ponovim da smo mi imali snage i da se obranimo, bio bih sretan. Ali, desilo se da je neprijatelj bio mentalno jači.»

SLIKA: TEKST:

Ranjena djeca u bolnici Na meti je ponovo Zagreb, opet središte grada i opet u Klaićevoj. nove žrtve: civilni, djeca u dječjoj bolnici u Klaićevoj.

NOVI PRILOG HTV

SLIKA + TON:

U KADRU: Franjo Tuđman

«Primjere takvih zločinačkih napadaja, kakve su jučer i danas izvršili Srpski teroristi na glavni hrvatski grad Zagreb i na njegovo građanstvo, a prije toga i na Sisak, Karlovac i na druge hrvatske gradove, teško je naći i u ratovima nacifašističkih osvajača. U svezi s tim ovim dajem znati svima takvima da, ukoliko još jednom ponove takav zločinački napadaj, da će hrv. država najodlučnije odgovorit, da bi se spriječio svaki daljnji terorizam.»

NOVI PRILOG HTV, 4. 5. 1995.

SLIKA: TEKST:

Kolona UN-ovih Autocesta je, kako je bio i cilj akcije, dan ranije transporter na auto – simbolično, sad i praktično otvorena za sav promet.
cesti, kraj izlaza za

Novsku. Pakrac

TEKST:

Na Psunju završna akcija i predaja preostalih pobunjenika. Hrvatska svima koji nisu počinili zločin jamči primjenu zakona o oprostu i sva građanska i nacionalna prava. Jamči im povratak kućama ili, onima koji to žele, slobodan odlazak iz zemlje. Ujedno poziva sve Srbe na okupiranim područjima da se distanciraju od terorista, polože oružje i prihvate mirnu reintegraciju, ustavni i pravni poredak. Time po tko zna koji put opovrgava sve optužbe i neistine o maltretiranju zarobljenika, nasilnom protjerivanju srpskog stanovništva, razbojstvima i pljački.

U KADRU:

«Cijela operacija, od prihvaćanja ljudi do smještaja u sportskim dvoranama, organizirala je i provela policiju uz pomoć vojne policije. To je učinjeno profesionalno i stručno i nije bilo nikakvih kršenja ljudskih prava. Nikakvih.» S ratnim se zarobljenicima postupa u skladu s međunarodnim konvencijama, a to što su smješteni u improvizirane zarobljeničke centre, u kojima imaju redovitu prehranu i liječničku skrb, normalan je postupak koji se primjenjuje u takvim situacijama. U istinitost službenih informacija uvjerili su se i predstavnici

humanitarnih organizacija i strani novinari. Uostalom, istina je najbolje oružje protiv laži i izmišljotina. Žena srpske nacionalnosti svjedoči kako civile nitko nije dirao i namjeravaju ostati u svojim kućama, ostali također.

SLIKA:

Bijela zastava na kući,
skupine srpskih civila,
pretresanje vojnika,
ratni zarobljenici u
sportskoj dvorani.

NOVI PRILOG HTV

SLIKA + TON:

Emisija o povijesti ratovanja u hrvatskoj. Zvonimir Červenko govori o komunističkom i velikosrpskom teroru. Stjepan Cimerman govori o Bleiburgu gdje je morao baciti oružje, ali se uz pomoć Engleza vratio. Karlo Vidmajer svjedoči o križnom putu. Stjepan Lukčin govori o Bobanu kao zapovjedniku ustaša u vrijeme kada je iz partizanskih brigada napalo Koprivnicu (2. svjetski rat). Červenko zaključuje kako je domovinski rat pomirio sve Hrvate – sinove domobrana, ustaša i partizana. Vice Vukojević o križnom putu na kojem se masovno i unaprijed smisljeno ubijalo. To je bio genocid.

KRAJ KAZETE